

Melkveehouderij in een weidenvogelparadijsje

Buiten de paden

Na bijna zeven jaar is het tijd voor een versie 2.0 van de natuurrubriek 'Buiten de paden'. Om de week portretteert de Noordwijkse natuurfotograaf en -kennër Joost Bouwmeester in woord en beeld mensen die een passie hebben voor natuur. In aflevering 7: Anita Verschoor-Zeestraten die met haar man Johan een biologisch melkveebedrijf heeft in Hillegom.

Ingeklemd tussen de Hillegomse wijk Elsbroek en de Nzoz, met een aangrenzend bedrijvenpark, ligt de Elsbroekerpolder. Een 'postzegeltje' natuur van slechts 40 hectare, maar één van de rijkste weidenvogelpolders in de regio. Broedplaats van ongeveer 30 paar grutto's, 25 paar tureluurs, 70 paar kiewiten en een heel lijstje water- en weidenvogelparadijsje woont Anita Zeestraten met partner Johan Verschoor en gezin.

De melkveehouderij van het stel is in 1960 opgestart en van vader op zoon doorgegeven. In die tijd waren blaarkoppen het populairste koetenras en nog altijd bestaat de veestapel uit dit inmiddels zeldzame ras. „Ik melk al koelen vanaf mijn zesde jaar”, vertelt Zeestraten met verholen trots. Ik vind het heerlijk

Anita Verschoor tussen de blaarkopkalfjes. „Ik melk al koelen vanaf mijn zesde jaar.”

FOTO JOOST BOUWMEESTER

om de kalfjes te voeren en tussen de koelen te lopen in een weide vol vogels.” ’s Morgens om zes uur en ’s avonds om zes uur melkt ze met haar partner Johan de koelen. Tussendoor zorgt ze voor de kinderen, het huishouden en de administratie. De familie heeft ook een bloem-

bollenbedrijf. „Beetje veel eigenlijk”, zegt Zeestraten lachend. „Om het werkbaar te houden, doen we het samen met twee broers van mij in een maatschap. We hebben de taken verdeeld en hebben gelukkig ook genotivende medewerkers. We doen het echt met z'n allen.”

Omdat het weiland zo'n 'postzegeltje' is, was het voor het veebedrijf aantrekkelijk om over te gaan op partikulier natuurbeheer, legt Zeestraten uit. „Doordat we nu een biologische veeboer zijn, krijgen we een betere melkprijs. Het is met de huidige lage melkprijs niet mogelijk rendabel te

draaien, je kunt hier niet grootschalig melk produceren tegen wereldmarktprijs. Op de boerderij hebben we ook een boerderijwinkel, De Elsbroekerwei, waar we onder meer blaarkopproducten verkopen.” Omdat de Elsbroekerpolder laag ligt, het waterpeil in de broedtijd hoog wordt gehouden, en er veel slootjes met drassige oevers zijn die veel foeragemogelijkheden aan vogels bieden, is het natuurbeheer snel succesvol. Het aantal weidenvogels per vierkante meter in de Elsbroekerpolder is daarvan het bewijs. „Maar dan ben je er nog niet hoor”, vult ze snel aan. „We moeten ons aan allerlei reglementen houden over bijvoorbeeld maaidata. We gebruiken ook geen kunstmest en gewasbeschermingsmiddelen. Johan heeft ook ruige mest over het kruidenrijke grasland uitgereden. Dat is nog beter dan gier. Nu barst het echt van de vogels want onder teder brok mest wemelt het van de wurmen.”

Educatie van de jeugd omtrent natuur en veeteelt is een noodzaak, vindt Zeestraten. „Het is zo leuk als schoolklassen hier bij onze blaarkopkalfjes komen kijken. Hun verwondering dat er zo iets leuks net om de hoek te vinden is, vind ik elke keer weer leuk om te zien”, zegt ze terwijl ze zich op haar knieën laat zakken en de kalfjes knuffelt.

Joost Bouwmeester

Leidsch Oapblad - 18 mei 2016